

ligger den Tanke, som vi have villet lægge deri. Men derimod vil jeg yderligere gjøre opmærksom paa, at det egentlig ikke er af denne Grund, at en total Omdannelse af Lovforslaget blev nødvendig, men at denne netop nødvendiggiøres ved, at hele den Del af Finantslovsforslaget er borttagen, som Lovforslaget knyttede sig til, idet det var en Forudsætning, da dette lille Lovforslag blev indbragt, at Bevillingen paa de 6000 Rd. blev negtet.

Berg: Der staar i Finantslovsforslaget: „Til Lønningsforøgelse i Stedet for Sædomsfrivningsstillæg, som bortfalder, anslaaes 18,500 Rd.“ Deri ligger ingen Ret for de Vedkommende; der ligger kun en Bemyndigelse for Ministeren til, hvis denne Myndighed ikke ved senere Bestemmelser indskrænkes, at anvende indtil dette Beløb. Jeg tør derfor hævde, at vi meget godt kunne naae Hensigten med Lovforslaget, hvis det vedtages, nemlig at spare 6000 Rd. for Statskassen allerede fra 1ste April 1872, trods Bestemmelsen i Finantsloven.

Sjogsbro: Der er et Punkt, om hvilket jeg veed, at det den Gang, det Forslag, hvortil der flere Gange er hentydet, for 2 Aarsfiden blev forkastet her i Thinget, var Hovedbevæggrunden for Mange til at stemme mod det, og som ikke er blevet fremhævet i Dag, men som jeg dog tror, der er god Grund til at fremhæve, og det er det, at det Forslag, som der den Gang var Tale om, gik ud paa at berøve de vedkommende Embedsmænd en Ret, som de saavel efter Lønningsloven som efter Finantsloven allerede havde erhvervet for 3 Maaneder, altsaa at give denne Lovbestemmelse tilbagevirkende Kraft for 3 Maaneder. Dette syntes mig, og det syntes flere den Gang, at være et saa usædvanligt Skridt, at det maatte være en Hovedgrund til at stemme mod Lovforslaget, og det forekommer mig, at det, som der nu kan være Tale om, nemlig ikke at berøve de Vedkommende den Ret, for hvis Nytte der allerede haves baade den ene og den anden Hjemmel, men derimod kun at affjære Retten for en kommende Tid, hvori

den endnu ikke er traadt i Kraft, ikke er nær saa meget som det, der den Gang var Tale om. Derfor kunde jeg ønske, at dette Lovforslag blev fremmet, og jeg skal stemme for dets Fremme.

Sable: Med Hensyn til denne Sags Realitet er det jo saa, at baade en Del af Thingets Medlemmer og den høitærede Minister ere enige om, at der er begaaet et Misgreb, og jeg tror rigtignok, at det er for stærkt, naar den høitærede Minister brugte det Udtryk, at berøve de Vedkommende en Ret, thi man maa huske paa, hvorledes disse Folk ere komne til deres Ret. Havde det været Embedsmænd, der tillige solte deres Stilling som danske Statsborgere, saa havde de ikke benyttet en saadan Veilighed til at gaa til Høsteret for at faae sig en Ret tilkjendt, som ikke var tiltænkt dem, og som de kun havde faaet ved et Tilfælde; thi det er i Virkeligheden Noget, som ved et rent Tilfælde har ligget for dem paa Gaden, og som de have taget op. Om den Slags Rettigheder tror jeg ikke, at man skal sige, at da de Vedkommende nu engang have faaet denne Rettighed, saa skulle vi lade dem beholde den. Nei, den rette Maade at ordne dette Forhold paa er, at faae bestemt, hvad der oprindeligt var Regjeringens Mening med Hensyn til, hvorledes disse Embedsmænds Stilling ved Theatret skulde være. Skulde der saa være Grund til at holde enkelte af dem omtrent paa de Indtægter, som de nu have, saa er der i selve Finantsloven en Bevilling, hvorved det staar i Ministerens Magt at holde dem skadesløse. Paa denne Maade mener jeg, at Sagen kunde finde en heldig Ordning, naar den høitærede Minister vilde række Haand til at faae Lovforslaget affattet saaledes, at ogsaa Ministerens oprindelige Hensigt opnaaedes, og det forekommer mig, at det er vor Pligt at faae denne Sag ordnet paa en bestemt Maade, saa at ikke en Tilfældighed skal vedblive at staa, saa længe disse Embedsmænd forblive i Theatrets Tjeneste.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Svend-